

N:o 53.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 April 1884, kl. 10 f. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående anslag för tillbyggnad af kronohäktet å Långholmen.

(1:a U. A.)

Uti en den 9 innevarande April afgifven och till Stats-Utskottet remitterad proposition (N:o 36) har Kongl. Maj:t under åberopande af de Kongl. Maj:ts proposition af den 21 sistlidne Mars med förslag till lag om upphäfvande af strafflagens stadganden angående fängelsestraff vid vatten och bröd åtföljande utdrag af statsrådsprotokoll öfver justitiedepartementens ärenden föreslagit Riksdagen att för tillbyggnad af kronohäktet å Långholmen bevilja ett anslag af 220,000 kronor och deraf anvisa 110,000 kronor att utgå under år 1885.

I likhet med Kongl. Maj:ts förut gjorda framställning om uppförande af ett kronohäkte i Pajala står jemväl förevarande framställning i sammanhang med Kongl. Maj:ts proposition om upphäfvande af strafflagens stadganden angående fängelsestraff vid vatten och bröd, enär utrymmet i rikets cellfångelser och kronohäkten, som redan nu vore strängt anlitadt, komme att blifva alldeles otillräckligt, derest Kongl. Maj:ts nyssberörda proposition vinner Riksdagens bifall.

Af det den Kongl. propositionen bilagda statsrådsprotokoll, till hvilket Utskottet för öfrigt torde få hänvisa, inhemtas hufvudsakligen, att frågan om en tillbyggnad af kronohäktet å Långholmen föranledts deraf, att en af Fångvårdsstyrelsen beslutad förflyttning af fångar från Malmö till

Långholmen och Karlskrona, haft till resultat, att de lokaler inom straff-fängelset å Långholmen, som möjligen skulle kunnat åtminstone delvis ersätta den föreslagna tillbyggnaden af kronohäktet derstädes, nu blifvit för andra ändamål upptagna; att anledningen till berörda förflyttning varit, att arbetsförhållandena i Malmö, der fångarne voro upplättna åt entreprenörer att användas i allehanda arbeten, förnämligast i särskild utom fängelset belägen arbetslokal, funnits icke kunna väl förenas med en god fängelsedisciplin; att fångarnes arbete i Malmö varit mindre väl betaldt än vid Långholmen och i Karlskrona, vid hvilka sistnämnda båda fängelser tillgången på arbete dessutom var större än som af der tillgängliga fångantal kunde fyllas; samt att fångarnes sysselsättande å arbetsområdet utanför fängelset i Malmö toge i anspråk en större bevakningsstyrka, hvilken efter förflyttningen kunde i ej ringa mån förminska, hvarigenom en så mycket väsentligare besparing skulle uppstå, som det eljest blifvit nödigt att för en del af den stora bevakningspersonalen anskaffa bostadslägenheter i fängelsets granskap; att då bevakningen vid Malmö straffängelse till följd af fångarnes sysselsättning utom fängelset varit ovanligt talrik, den inskränkning i bevakningsstyrkan, som blefve en följd af flyttningen, komme att medföra en besparing af omkring 9,000 kronor, oberäknadt de 2- till 3,000 kronor, som vunnes genom högre arbetsinkomst och lägre portionskostnad vid Långholmen och Karlskrona; att efter den tilltänkta flyttningen af fångar från Landskrona till Malmö, hvilken vore afsedd att ske småningom men till den utsträckning, att endast ett mindre antal alldeles orkeslösa fångar slutligen kvarlemnades i det förra straffängelset, bevakningen i Malmö visserligen måste åter småningom ökas, men att deremot å andra sidan så stor minskning i förvaltnings- och bevakningskostnaden vid Landskrona uppkomme, att, sedan omflyttningen inom få år blifvit fullbordad, besparingen på det hela, efter afdrag af de ökade förvaltningskostnader, som vid Långholmen gjordes nödiga genom kronohäktets utvidgning, kunde beräknas till omkring 30,000 kronor årligen; att denna plan blefve överkställbar, derest straffängelset å Långholmen toges i anspråk för cellfångar; samt att således jemväl ur ekonomisk synpunkt kronohäktets utvidgning vore att föredraga.

Under förutsättning, att Kongl. Maj:ts ofvanberörda proposition om upphäfvande af strafflagens stadganden angående fängelsestraff vid vatten och bröd kommer att af Riksdagen bifallas samt enär en utvidgning af rikets cellfängelser och kronohäkten häraf måste blifva en oundgänglig

följd, har Utskottet, då den ifrågasatta tillbyggnaden af kronohäktet å Långholmen synes på de skäl, som finnas i statsrådsprotokollet anförde, vara lämplig och af behovet påkallad, ansett sig böra tillstyrka bifall till hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit; och får Utskottet alltså hemställa, att Riksdagen, under förutsättning att Kongl. Maj:ts proposition om upphäfvande af strafflagens stadganden angående fängelsestraff vid vatten och bröd, vinner Riksdagens bifall, må för tillbyggnad af kronohäktet å Långholmen bevilja ett anslag af 220,000 kronor och deraf anvisa 110,000 kronor att utgå under år 1885.

Stockholm den 28 April 1884.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.